

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR SOCHAŘSTVÍ 1

SCULPTURE STUDIO 1

Príbeh gesta
Story of gesture

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR/KA PRÁCE

AUTHOR

Jakub Matušek

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

prof. akad. soch. Michal Gabriel

BRNO 2022

OBSAH DOKUMENTACE:

TEXTOVÁ ČÁST	s. 4 – 5
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 6 – 8

TEXTOVÁ ČASŤ

Vo svojej bakalárskej práci sa chcem zaoberať detailom ľudského tela, a dôležitosťou tohto detailu. Detail ktorý som si zvolil je ruka v geste. Vybral som si ju vďaka svojej jedinečnej schopnosti rúk odovzdávať informácie alebo emócie prostredníctvom gest. Skrze gestá sa dá vyjadriť plejáda výrazov. Od jednoduchého vyjadrenia nesúhlasu až po vedecký termín. Práve tento aspekt ma zaujal a ďalej ho vo svojej práci sledujem hlavne z estetického hľadiska. Tvorba konceptu sochy pritom bola procedurálna a vznikala z jednotlivých krokov ktoré som počas navrhovania konal. Dalo by sa povedať že som zo svojou sochou viedol dialóg.

Začiatkom práce je samozrejme rešerš o autoroch a dielach s podobnou tematikou. Samozrejme s témou gesta a detailu ruky sa viem dopátrať až k autorom dávnej minulosti, ale chcel by som skôr hovoriť o súčasných autoroch. Hlavne o Bruce Naumani a Lorenzovi Quinn. Práve pri týchto dvoch autoroch som si ujasnil dva ciele mojej práce. A to že obaja autori vytvárali prevažne série objektov ktoré boli každá ako jednotlivá socha, a tým tvory sériu ktorá buď dávala zmysel iba boli prítomné všetky komponenty. Druhým spoločným menovateľom bol fakt že väčšinou boli súčasťou figúry alebo spájané nejakým iným prvkom. V prípade HJGIHG to bol často glóbus. Preto sa v mojej práci snažím dať ruky do jedného objektu bez pomocného prvku (alebo len s minimom prvkov navyše). Druhú znalosť ktorú som nadobudol od týchto dvoch autorov je že téma gesta ruky vie sklízuť do gýču. Ja osobne som došiel k záveru že to je spôsobené ľahkou čitateľnosťou danej témy.

Ďalším krokom bolo že som začal skúmať rôzne zdroje gest. Týmito zdrojmi označujem rôzne okruhy kde gestá vznikajú. Najčastejším je bežná konverzácia a gestikulácia. Avšak mňa zaujímali hlavne gestá ktoré nie sú jednoznačne rozoznateľné širšou verejnosťou, Preto som sa viac sústredil na gestá zo českého znakového jazyka, prstovej jogy, rétoriky, podkultúry a gest z rôznych duchovných alebo náboženských smerov. Výber bol prevažne estetický, a to hlavne aby divák nebol schopný rozpoznať obsah gesta, beztoho aby bol zbehlý vo oblasti z ktorej gesto je (napr. znakový jazyk). Rozhodnutie nedávať prílišnú váhu na významovosť som učinil po konzultácii s inštruktorom českého znakového jazyka. Tam som sa dozvedel že ani pri gestách kde je jednoznačný konsenzus a presná definícia významu, sa jednotlivé znaky mimo kontextu čítať nedajú. A pri iných okruhoch gest takýto konsenzus neexistuje.

Nakoniec som zúžil výber na dve okruhy, a to síce znakovú reč a prstovú jogu. Tieto dva druhy gest sú pre mňa zaujímavé ich kontrastom, a to jak vizuálnym tak aj logickým. Tým myslím vnútornú logiku usporiadania ruky v daných výrazoch/polohách. Ďalej ma na týchto skupinách zaujala práve ich nečitateľnosť. Každé jedno gesto vyjadruje konkrétnu informáciu, alebo má (v prípade prstovej jogy) veľmi konkrétny účel. Napríklad upokojenie tela alebo zlepšenie trávenia.

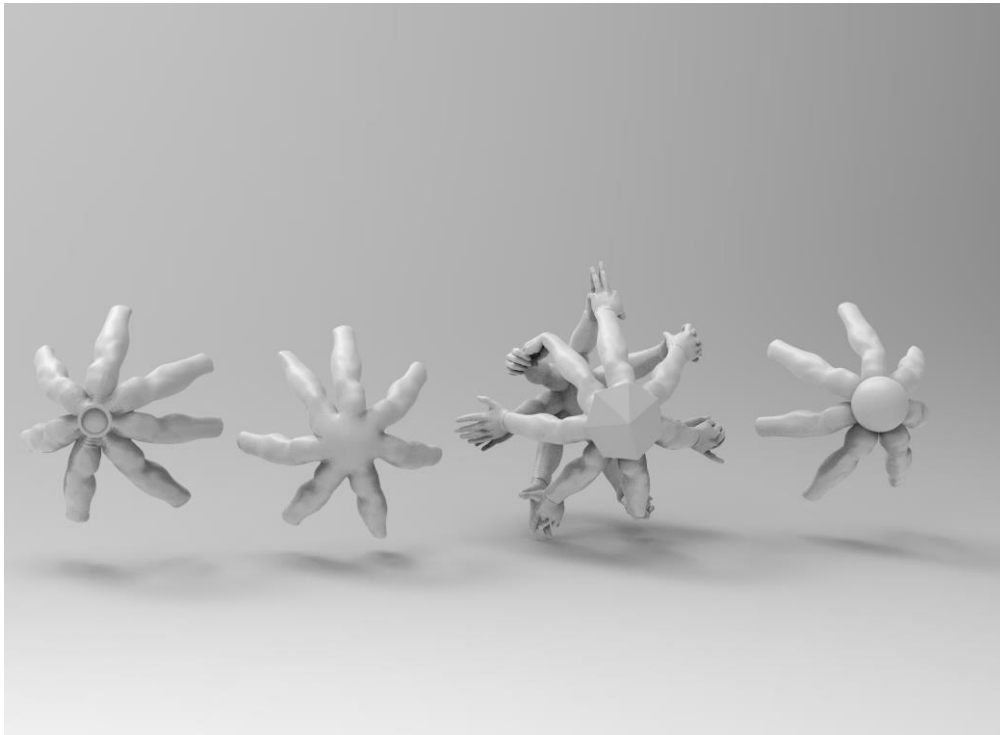
Takýmto dialógom so sochou som dospel k finálnemu tvaru. Jednotlivé ruky som spojil od v ramennom kĺbu a vytvoril tak štrnásťstien zložený z dvoch sedemstenných ihlanov. Vrcholy týchto ihlanov predstavovali problém. Mojim cieľom je sa vyhnúť spojujúcim prvkom, a tak som sa cez mnohé varianty zakončenia tohto vrcholu dospel k najjednoduchšej variante ktorá neodvádza pozornosť od centra diela ktorým sú práve ruky.

Sochu som realizoval pomocou polymérovej 3d tlačne. Jedná sa o technológiu osvecovania polymérovej živice uvoľnením svetlom. Tím sa vytvárajú vrstvy o výške 0,05 milimetra. Tento technologický postup som zvolil pre jeho výborný povrch, vďaka ktorému je za potreby len minimálna postprodukcia. Ako ďalšiu výhodu ponúkal veľmi konštantnú hrúbku steny sochy. Miesta ktoré budú pod najväčším stresom majú hrúbku steny štyri milimetre, a zvyšok objektu tri milimetre. Polymérová tlač má veľkú pevnosť a tvrdosť, avšak aj vysokú krehkosť takže istá miera opatrnosti pri inštalovaní alebo prepravovaní je treba dávať pozor na silné nárazy. Ďalej tento typ tlačne ponúka aj presný detail. Jedna nevýhoda polymérovej tlačne oproti SUHDGSAS tlačni je vo veľkosti tlačovej plochy. Preto som musel 3d model rozdeliť na viac kusov aby sa mi jednotlivé diely zmestili do rozmerov tlačiarne. Postprodukcia potom už spočíva len v spájaní dielov dohromady a retuši spojov, prípadne chýb v tlačni. Použil som hlavne polyuretánové tmeli a plastelínu na epoxidovej báze. Aby socha zvládla

transport a manipuláciu, ako aj iné možné inštalácie v budúcnosti tak som jednotlivé zlepené spoje z vnútornej strany prelaminoval pomocou polyesterovej živice a skleného vlákna. Do spojov ako sú prsty alebo dotyky samotných rúk som umiestil oceľové čapy rôznych priemerov. Priemer čepu určovalo miesto kam som ho umiestňoval, na delikátnych miestach ako sú dotyk končekov prstov bola maximálna veľkosť ktorá sa zmestí do vnútorného priestoru len tri milimetre.

V budúcnosti chcem s témou pokračovať. Po konzultácií s inštruktorom znakového jazyka mám v pláne realizovať viacero figurálnych sôch zachytávajúcich takpovediac “pravú” reč tela. Zároveň by som zrealizovať varianty tejto práce, a to pre každý okruh gest jeden. Tak by vznikla séria kde by divák sledoval spojenia a rozdiely medzi jednotlivými rečami ruky.

OBRAZOVÁ ČÁST

Vizualizácia rôznych verzií, počítačový render

Pracovní model, polymerová 3dtlač, 12cm

Dokumentácia pracovného postupu:

Vyretušované diely, polymérová 3dtlač, 18cm

Proces tlače